

Nr. C.00.0391.N

ART RESEARCH & CONTACT, naamloze vennootschap, met maatschappelijke zetel te 1000 Brussel, Wolstraat 1, ingeschreven in het handelsregister te Brussel, nummer 487.849,

eiseres tot cassatie van een arrest, op 3 mei 2000 gewezen door het Hof van Beroep te Brussel,

vertegenwoordigd door mr. Johan Verbist, advocaat bij het Hof van Cassatie, kantoor houdende te 1000 Brussel, Brederodestraat 13, alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

tegen

B. S.,

verweerster in cassatie,

vertegenwoordigd door mr. Philippe Gérard, advocaat bij het Hof van Cassatie, kantoor houdende te 1050 Brussel, Louizalaan 523, alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan.

HET HOF,

Gehoord het verslag van voorzitter Verougstraete en op de conclusie van advocaat-generaal met opdracht Thijs ;

Gelet op het bestreden arrest, op 3 mei 2000 gewezen door het Hof van Beroep te Brussel ;

Over het middel, gesteld als volgt :

schending van artikel 149 van de Grondwet, de artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek, artikel 1 en artikel 20bis van de Wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten (B.S., 27 juli 1994, err., B.S., 5 november 1994, err., B.S., 22 november 1994) zoals gewijzigd bij Wet van 31 augustus 1998 houdende omzetting in Belgisch recht van de Europese Richtlijn van 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescherming van databanken (B.S., 14 november 1998) (verder genoemd "de Auteurswet"), artikel 3 van de Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de rechtsbescherming van databanken (PB, L, 77/20, 27 maart 1996) (verder genoemd "de Databankrichtlijn") en artikel 10.2 van de Overeenkomst van 15 april 1994 inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom, goedgekeurd bij wet van 23 december 1994 (B.S., 23 januari 1997) (verder genoemd "het TRIPs-Verdrag"),

doordat het bestreden arrest van 3 mei 2000 beslist dat het werk van verweerster auteursrechtelijke bescherming geniet en dat eiseres de auteursrechten van verweerster op haar werk schendt op grond van volgende overwegingen :

"8. (...) dat uit de gegevens waarop het hof vermag acht te slaan blijkt dat (verweerster) een omvangrijke reeks opzoekingen heeft verricht in archieven, musea en bibliotheken om een inventaris te maken van alle beeldhouwwerken die in het uit te geven boek zouden worden opgenomen ;

Dat die opzoekingen in een eerste fase hebben geleid tot een inventaris en een geheel van steekkaarten waarop enkele identificatiegegevens van de beeldhouwwerken volgens eenzelfde stramien werden aangebracht ;

Dat (verweerster) daarnaast is begonnen aan het verder stofferen van de steekkaarten met historische documentatie, evenals aan het gedetailleerd beschrijven van enkele beelden (o.m. La Cigale en Max Waller) maar van die steekkaarten slechts drie (of vier) exemplaren waren voltooid op het ogenblik dat de samenwerking werd verbroken ;

(...)

9. (...) dat de gegevens welke (verweerster) in die eerste fase heeft verzameld en die slaan op 530 sculpturen in openlucht te Brussel moeten beschouwd worden als een 'data-bank' zoals bedoeld in artikel 2 van de wet van 31 augustus 1998 tot omzetting van de Richtlijn 96/9 van 11 maart 1996 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de rechtsbescherming van databanken, in de Belgische rechtsorde, nu ze

methodisch werden geordend ;

Dat de gegevens, die op disparate plaatsen werden bijeengezocht, in een eerste ordening immers werden gerangschikt naar een beperkt aantal criteria, waaronder hun plaats, auteur, benaming, grondstof, vindplaats en datering, - weze het dat niet alle criteria reeds meteen waren ingevuld ten aanzien van alle verzamelde gegevens - en als zodanig ook toegankelijk waren ;

(...) dat de aldus door (verweester) aangelegde verzameling daarenboven in haar structuur getuigt van originaliteit ingevolge de toegepaste selectie en berust op een eigen intellectuele schepping die de stempel van (verweester) draagt, reden waarom ze auteursrechtelijke bescherming geniet ;

(...) dat de in steekkaarten vermelde criteria inderdaad mogelijk maken de geïnventorieerde beelden op niet voor de hand liggende criteria te onderscheiden of te vergelijken ;

Dat ze ook mogelijk maken om in een volgend stadium van bewerking onder de sculpturen verschillende relevante groeperingen te verrichten ;

10. (...) dat de bescherming 'sui generis' van databanken, die door de artikelen 4 tot 6 van de wet van 31 augustus

1998 op de bescherming van de databanken wordt verstrekt - maar waarop (verweerster) zich niet beroept - aan een eventuele bescherming via het auteursrecht niet in de weg staat, maar er integendeel complementair kan aan zijn en mogelijk zelfs een ander titularis dan de auteur kan hebben (zie : P. Goethals, *Rechtsbescherming van de databanken. Commentaar op de wet van 31 augustus 1998, in : Recente Ontwikkelingen in informatica- en telecommunicatierecht, ICRI, Die Keure, 1999, p. 105 e.v. inz. P. 118*) ;

Dat die auteursrechtelijke bescherming overigens wordt bevestigd in artikel 20bis Auteurswet evenals trouwens in artikel 10 van het Trips-akkoord, dat tot de Belgische rechtsorde behoort ;

11. (...) dat, zelfs indien het werk waarvan de editie de partijen aanvankelijk voor ogen stond uiteindelijk niet werd uitgegeven omdat de makers het gaandeweg oneens werden over de vormgeving ervan, zulks niet wegneemt dat de basisgegevens ervoor, die een databank vormen, onverkort een beschermbaar werk blijven ;

Dat zulks trouwens aansluit bij de door partijen D. en (eiseres) voorgehouden bedoeling vermits in de brief van hun raadsman dd. 17 november 1993 wordt gesteld dat het redactiewerk 'eventueel' aan (verweerster) zou worden toever-

trouwd, hetgeen (eiseres) niet heeft belet om voorschotten op auteursrechten te verstrekken, hetgeen in die gedachtengang impliceert dat hetgeen door (verweerster) werd tot stand gebracht ook zonder toegevoegde redactionele toelichting als een auteursrechtelijk beschermd werk werd beschouwd ;

12. (...) dat (verweerster) krachtens haar auteursrecht zich kan verzetten tegen de verspreiding van haar werk zonder haar toestemming ;

Dat ze als enige beslist of haar werk al dan niet voor publicatie in aanmerking komt ;

Dat haar auteursrechtelijk beschermd werk nochtans niet het persklare boek als zodanig betreft, maar enkel de vermelde inventaris en steekkaarten ;

(...) dat uit de conclusie van (verweerster) blijkt dat zij zich verzet tegen publicatie van haar werk en teruggave eist van al hetgeen ze eerder aan haar opdrachtgever bezorgde ;

(...)

14. (...) dat uit de overgelegde stukken blijkt en door (eiseres) ook niet wordt betwist dat ze de door (verweerster) aangelegde inventaris aanwendt in hetgeen een uittreksel vormt uit een drukproef van het persklaar boek ;

Dat verder ook de steekkaarten als zodanig worden benut

in het derde deel van het persklare boek, al weze het in een afgeslankte versie, nu van de ordeningscriteria er slechts vijf behouden blijven (vindplaats, identiteit, auteur, grondstof en datering van de sculpturen) ;

Dat de beperking van die criteria nochtans geen substantieel verschil uitmaakt ten aanzien van de verschijningsvorm van de steekkaarten opgemaakt door (verweerster) en niets verandert aan het gebruik van haar werk, nu die behouden criteria nog steeds de - afgeslankte -rangschikking inhouden die door (verweerster) werd bedacht ;

(...) dat zodoende wordt bewezen dat (eiseres) de auteursrechten van (verweerster) schendt ;

Dat de vordering die er toe strekt zulks te verbieden moet worden toegewezen",

terwijl naar luid van artikel 20bis, eerste lid, van de Auteurswet "databanken die door de keuze of de rangschikking van de stof een eigen intellectuele schepping van de auteur vormen, als zodanig door het auteursrecht (worden) beschermd" ;

de in artikel 20bis, eerste lid, van de Auteurswet aan databanken verleende auteursrechtelijke bescherming naar luid van artikel 20bis, tweede lid, van de Auteurswet evenwel "niet (geldt) voor de werken, de gegevens of de elementen zelf

en de bestaande rechten op de werken, gegevens of andere elementen vervat in de databank onverlet (laat)" ;

uit artikel 20bis, eerste lid, van de Auteurswet derhalve voortvloeit dat een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de auteursrechtelijke beschermde vorm, de structuur of de concrete voorstellingswijze (rangschikking en selectie) van een databank, enerzijds, en de inhoud (de werken, gegevens of andere elementen) van een databank, anderzijds ;

dat enkel de vorm of de structuur dan wel de concrete voorstellingswijze van een databank naar luid van even genoemd artikel 20bis auteursrechtelijke bescherming kan genieten, doch niet de louter feitelijke inhoud,

en terwijl, eerste onderdeel, *de appèlrechter overweegt dat "zelfs indien het werk waarvan de editie de partijen aanvankelijk voor ogen stond uiteindelijk niet werd uitgegeven omdat de makers het gaandeweg oneens werden over de vormgeving ervan, zulks niet wegneemt dat de basisgegevens ervoor, die een databank vormen, onverkort een beschermbaar werk blijven ;*

Dat zulks trouwens aansluit bij de door partijen D. en (eiseres) voorgehouden bedoeling vermits in de brief van hun raadsman dd. 17 november 1993 wordt gesteld dat het redactiewerk 'eventueel' aan (verweerster) zou worden toever-

trouwd, hetgeen (eiseres) niet heeft belet om voorschotten op auteursrechten te verstrekken, hetgeen in die gedachtengang impliceert dat hetgeen door (verweerster) werd tot stand gebracht ook zonder toegevoegde redactionele toelichting als een auteursrechtelijk beschermd werk werd beschouwd" (p. 9, nr. 11) ;

de appèlrechter zodoende auteursrechtelijke bescherming verleent aan al hetgeen door verweerster werd tot stand gebracht, hetzij niet alleen haar inventaris en de vier steekkaarten maar ook de door haar verzamelde basisgegevens zonder enige redactionele toelichting,

de appèlrechter derhalve niet alleen de vorm, de structuur of de concrete voorstellingswijze maar ook de louter feitelijke inhoud van de databank als een auteursrechtelijk beschermd werk beschouwt, en zodoende artikel 20bis, tweede lid van de Auteurswet, artikel 3 van de Databankrichtlijn en artikel 10.2 van het TRIPS-Verdrag schendt ;

minstens, inzoverre het Hof zou oordelen dat in het licht van andere overwegingen niet met zekerheid kan worden uitgemaakt of de appèlrechter van oordeel is dat alle door verweerster geleverde prestaties, hetzij niet alleen haar inventaris en de vier steekkaarten maar ook de door haar verzamelde basisgegevens door het auteursrecht worden bes-

chermd, dan wel dat door de appèlrechter enkel aan de specifieke vormgeving van de door verweerster opgestelde inventaris en steekkaarten auteursrechtelijke bescherming kan worden verleend, de motivering van het arrest onduidelijk en dubbelzinnig is en het Hof niet in staat stelt de wettigheid van de motivering te toetsen (schending van artikel 149 van de Grondwet) ;

en terwijl, tweede onderdeel, de appèlrechter oordeelt dat eiseres een auteursrechtelijke inbreuk pleegt op het auteursrecht van verweerster op grond van de overwegingen "dat uit de overgelegde stukken blijkt en door (eiseres) ook niet wordt betwist dat ze de door (verweerster) aangelegde inventaris aanwendt in hetgeen een uittreksel vormt uit een drukproef van het persklaar boek ; dat (...) de steekkaarten als zodanig worden benut in het derde deel van het persklare boek, al weze het in een afgeslankte versie, nu van de ordeningscriteria er slechts vijf behouden blijven (vindplaats, identiteit, auteur, grondstof en datering van de sculpturen) ; dat de beperking van die criteria nochtans geen substantieel verschil uitmaakt ten aanzien van de verschijningsvorm van de steekkaarten opgemaakt door (verweerster) en niets verandert aan het gebruik van haar werk, nu die behouden criteria nog steeds de - afgeslankte - rangschikking inhouden

die door (verweerster) werd bedacht" ;

eiseres in haar "appèlconclusie" van 8 april 1999 en in haar "aanvullende appèlconclusie" van 11 augustus 1999 evenwel had betoogd, op omstandig gemotiveerde wijze, dat zij in het geheel geen gebruik had gemaakt van enige door verweerster opgestelde inventaris of steekkaart dan wel van enige andere voorstellingswijze welke verweerster voorstond, maar enkel van het basismateriaal dat daarin vervat lag ; dat eiseres inzonderheid aanvoerde :

"(Eiseres) betwist(en) overigens niet dat de eigen voorstellingswijze van de gegevens door (verweerster) mogelijkerwijze blijk kan geven van enige originaliteit, doch dit weerhoudt (eiseres) er niet van gebruik te maken van de gegevens en deze in de door hem gewenste eigen vormgeving te verwerken. De notities waarover (eiseres) thans beschikt, waren enkel nodig als basismateriaal teneinde de uiteindelijke redactie van de technische fiches te kunnen aanvatten. Daarbij werd geenszins gebruik gemaakt van de structuur en/of voorstellingswijze die (verweerster) zou hebben voorgestaan (zie stuk 11. 12 in bundel)" (appèlconclusie eiseres, p. 12) ;

"(Eiseres) betwist(en) niet dat een eventueel originele voorstellingswijze van de gegevens door (verweerster)

mogelijkerwijze blijk kan geven van enige originaliteit, doch dit mag (eiseres) er niet van weerhouden gebruik te maken van de gegevens, en deze in de door hem gewenste eigen vormgeving te verwerken. De notities waarover (eiseres) thans beschikt in uitvoering van de aan (verweerster) verleende opdracht, waren enkel nodig als basismateriaal, teneinde de uiteindelijke redactie van de technische fiches te kunnen aanvatten. Daarbij werd geenszins gebruik gemaakt van de structuur en/of voorstellingswijze die (verweerster) zou hebben voorgestaan (zie stuk 11. 12 in bundel). De eerste rechter stelt dan ook correct, dat de (eventuele) auteursrechten op een bepaald werk niet mede brengt dat dit werk niet mag worden aangewend als informatiebron van gegevens" (vonnis a quo, pagina 10) ; "(...) (Eiseres) heeft aldus ongetwijfeld het recht het materiaal en de daarin vervatte informatie, duidelijk te onderscheiden van de specifieke vorm welke (verweerster) daaraan in voorkomend geval heeft willen geven, te gebruiken voor het doel waarvoor (de heer D.) en niet (verweerster) dit altijd heeft bestemd met name de uitgave van een werk bestaande uit een inventaris van de beeldhouwwerken in open lucht in het Brusselse" (aanvullende appèlconclusie eiseres, p. 4) ;

het bestreden arrest door vast te stellen dat "door (eiseres) ook niet wordt betwist dat (eiseres) de door (ver-

weerster) aangelegde inventaris aanwendt in hetgeen een uittreksel vormt uit een drukproef van het persklare boek, daar waar eiseres in haar regelmatig ingediende conclusies juist heeft betwist van welke aan verweerster eigen vormgeving ook gebruik te hebben gemaakt en integendeel stelde dat alleen het basismateriaal werd gebruikt, derhalve van de conclusie en de aanvullende conclusie van eiseres een interpretatie geeft die onverenigbaar is met de daarin gebruikte bewoordingen en de bewijskracht ervan miskent (schending van de artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek) ;

de appèlrechter daarenboven met de aangehaalde overwegingen, en meer bepaald de overweging dat "de beperking van die criteria nochtans geen substantieel verschil uitmaakt ten aanzien van de verschijningsvorm van de steekkaarten opge maakt door (verweerster) en niets verandert aan het gebruik van haar werk, nu die behouden criteria nog steeds de -afgeslankte- rangschikking inhouden die door (verweerster) werd bedacht" niet antwoordt op het middel dat het eiseres toegelaten was om "in de door (eiseres) zelf gewenste eigen vormgeving" gebruik te maken van het werk "als informatiebron" (aanvullende appèlconclusie eiseres, p. 4) en dat eiseres inzonderheid gerechtigd was "het basismateriaal" van het werk van verweerster te gebruiken "teneinde de redactie van

(haar eigen) technische fiches te kunnen aanvatten" (appèlconclusie eiseres, p. 12) (schending van artikel 149 van de Grondwet) ;

en terwijl, derde onderdeel, de appèlrechter het bestaan van een auteursrechtelijke inbreuk aanvaardt omdat "(...) de steekkaarten (van verweerster) als zodanig worden benut in het derde deel van het persklare boek, al weze het in een afgeslankte versie, nu van de ordeningscriteria er slechts vijf behouden blijven (vindplaats, identiteit, auteur, grondstof en datering van de sculpturen) ; dat de beperking van die criteria nochtans geen substantieel verschil uitmaakt ten aanzien van de verschijningsvorm van de steekkaarten opgemaakt door (verweerster) en niets verandert aan het gebruik van haar werk, nu die behouden criteria nog steeds de -afgeslankte- rangschikking inhouden die door (verweerster) werd bedacht" ;

de appèlrechter aldus een auteursrechtelijke inbreuk aanvaardt omwille van de vermelding op de steekkaart van eiseres van vijf basisgegevens en de overweging dat deze basisgegevens ook op het model van steekkaart van verweerster voorkomen en daarvan een "afgeslankte" versie zouden uitmaken ;

het auteursrecht dat aan verweerster kan worden toegek-

end nochtans enkel tot voorwerp kan hebben de vorm, de structuur of de concrete voorstellingswijze van de steekkaarten en geen betrekking mag hebben op de werken, de gegevens of de elementen zelf (artikel 20bis, tweede lid, van de Auteurswet) ;

de auteursrechtelijk beschermde vorm, structuur of concrete voorstellingswijze bijgevolg de bijzondere vormgeving ofwel de selectie en rangschikking van de op de steekkaarten te weerhouden gegevens kan omvatten ;

zoals blijkt uit het bij de huidige voorziening gevogede éénsluitend verklaarde afschrift van de modellen van steekkaart zoals gebruikt door verweerster, enerzijds, en eiseres, anderzijds, verweerster op haar steekkaart niet minder dan 13 verschillende selectiecriteria vermeldt en deze voor het beeldhouwwerk op omstandige wijze toelicht en op een bepaalde wijze voorstelt en rangschikt ;

het enkele gebruik door eiseres van enkele van de meest voor de hand liggende op de steekkaarten te vermelden louter feitelijke basisgegevens, en met name de vindplaats, identiteit, auteur, grondstof en datering van het beeldhouwwerk, ofwel slechts vijf van de dertien door verweerster vermelde basisgegevens, zonder de door verweerster voorgestane omstandige toelichting, op zichzelf geen inbreuk kan uitmaken op

het auteursrecht van verweerster, ook niet wanneer die basisgegevens ook op de steekkaart van verweerster worden vermeld ;

dat eiseres immers gerechtigd is, naar luid van artikel 20bis, tweede lid, van de Auteurswet om zelf een keuze te maken van de te vermelden basisgegevens en deze op een eigen wijze te rangschikken en voor te stellen ;

dat eiseres bij het opstellen van haar steekkaarten overigens niet anders kan dan melding maken van de meest voor de hand liggende basisgegevens en met name de vindplaats, identiteit, auteur, grondstof en datering van het beeldhouwerk ;

de appèlrechter evenwel in casu een auteursrechtelijke inbreuk vaststelt enkel en alleen omwille van de vermelding op de steekkaart van eiseres van deze vijf basisgegevens en de overweging dat deze basisgegevens ook op het model van steekkaart van verweerster voorkomen, zonder verder te onderzoeken of de vorm, structuur of concrete voorstellingswijze van de litigieuze steekkaarten overeenstemt, en de appèlrechter zodoende de artikelen 1 en 20bis van de Auteurswet schendt ;

en terwijl, vierde en laatste onderdeel, in zoverre het Hof zou oordelen dat de appèlrechter gebruik maakt van zijn feitelijke beoordelingsbevoegdheid wanneer hij beslist dat de

vorm van de steekkaart van eiseres een auteursrechtelijke inbreuk vormt op de steekkaart van verweerster, hij daardoor de bewijskracht van de beide steekkaarten miskent nu de bedoelde steekkaart van eiseres, waarvan een éénsluitend verklaard afschrift aan de huidige voorziening wordt gevoegd, onmogelijk zonder schending van de artikelen 1 en 20bis van de Auteurswet als een inbreuk op het auteursrecht van verweerster met betrekking tot haar eigen steekkaart kan worden beschouwd ;

dat eiseres bij het opstellen van haar steekkaarten inderdaad niet anders kan dan melding maken van de meest voor de hand liggende basisgegevens en met name de vindplaats, identiteit, auteur, grondstof en datering van het beeldhouwerk, zodat de appèlrechter, door te beslissen dat het auteursrecht van verweerster zich daartegen verzet, niet alleen de artikelen 1 en 20bis van de Auteurswet schendt maar ook de bewijskracht van zowel de steekkaart van eiseres als diegene van verweerster miskent (schending van de artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek alsook van de artikelen 1 en 20bis van de Auteurswet) :

Wat het eerste onderdeel betreft :

Overwegende dat, wat betreft de aangevoerde schending van artikel 10.2 van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van

de intellectuele eigendom bij het Akkoord van Marrakech van 15 april 1994 tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie, hierna te noemen "TRIPs", het begrip rechtstreekse toepasselijkheid van een verdrag, ten opzichte van de onderdanen van een Staat die het heeft gesloten, impliceert dat de verbintenis van die Staat volledig en nauwkeurig wordt uitgedrukt en dat de verdragsluitende partijen de bedoeling hadden de toekenning van subjectieve rechten en het opleggen van verplichtingen aan personen tot voorwerp van het verdrag te maken ;

Dat uit artikel 1.1 TRIPs blijkt dat het niet de wil geweest is van de contractsluitende partijen de toekenning van subjectieve rechten en het opleggen van verplichtingen aan personen tot voorwerp van het verdrag te maken ;

Dat aan artikel 10.2 TRIPs geen rechtstreekse werking kan worden toegekend ;

Dat het onderdeel in zoverre niet ontvankelijk is ;

Overwegende dat, luidens artikel 20bis, eerste lid, van de Wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, hierna te noemen "Auteurswet", databanken die door de keuze of de rangschikking van de stof een eigen intellectuele schepping van de auteur vormen, als zodanig door het auteursrecht worden beschermd ;

Dat, krachtens artikel 20bis, tweede lid, van de Auteurswet, de bescherming van databanken op grond van het auteursrecht niet geldt voor de werken, de gegevens of de elementen zelf

en zij de bestaande rechten op de werken, gegevens of andere elementen vervat in de databank onverlet laat ;

Dat uit deze bepalingen voortvloeit dat de vorm, de structuur, de schikking of nog de voorstellingswijze van een databank kunnen worden beschermd door het auteursrecht ; dat deze bescherming niet de inhoud van de databank betreft, zijnde de data zelf, met name de werken, gegevens of elementen ; dat deze data het voorwerp kunnen zijn van een eigen bescherming ;

Overwegende dat uit de redenen van het bestreden arrest, in het bijzonder sub 9, voorlaatste alinea, en sub 12, derde alinea, zonder de aangevoerde duisterheid of dubbelzinnigheid, blijkt dat, anders dan eiseres beweert, de appèlrechter enkel de structuur van de door verweerster aangelegde databank, door hem aangeduid als de inventaris en het geheel van steekkaarten die in een eerste fase door verweerster werden opgesteld, als auteursrechtelijk beschermd werk heeft beoordeeld en niet de feitelijke inhoud van de databank ;

Dat het onderdeel dat hierop is gebaseerd dat de appèlrechter de inhoud zelf van de databank als een auteursrechtelijk beschermd werk beschouwt, feitelijke grondslag mist ;

Wat het tweede onderdeel betreft :

Overwegende dat de appèlrechter oordeelt dat "uit de overgelegde stukken blijkt en door (eiseres) niet wordt betwist dat ze de door (verweerster) aangelegde inventaris aanwendt in

hetgeen een uittreksel vormt uit een drukproef van het persklaar boek (...)” ;

Dat de reden dat eiseres dit niet betwist, overtollig is en de appèlrechter hierop zijn beslissing niet steunt ;

Dat het onderdeel in zoverre niet ontvankelijk is ;

Overwegende dat eiseres voorts aan de appèlrechter verwijt niet te hebben geantwoord op het middel dat het “eiseres toegelaten was om, in de door eiseres zelf gewenste eigen vormgeving, gebruik te maken van het werk als informatiebron en dat eiseres gerechtigd was het basismateriaal van het werk van verweerster te gebruiken” ;

Dat de appèlrechter oordeelt dat eiseres niet de basisgegevens heeft gebruikt maar de inventaris en de steekkaarten, waaraan door hem auteursrechtelijke bescherming wordt toegekend ;

Dat het arrest zodoende het hiermede strijdig verweer van eiseres verwerpt en beantwoordt ;

Dat het onderdeel feitelijke grondslag mist ;

Wat het derde onderdeel betreft :

Overwegende dat de appèlrechter vaststelt dat “de steekkaarten als zodanig worden benut in het derde deel van het persklare boek, al weze het in afgeslankte versie, nu van de ordeningscriteria er slechts vijf behouden blijven ; (...) dat de beperking van die criteria nochtans geen substantieel ver-

schil uitmaakt ten aanzien van de verschijningsvorm van de steekkaarten opgemaakt door (verweerster) en niets verandert aan het gebruik van haar werk, nu die behouden criteria nog steeds de - afgeslankte - rangschikking inhouden die door (verweerster) werd bedacht" ;

Dat anders dan het onderdeel aanvoert, het arrest wel onderzoekt of de bijzondere wijze van rangschikking die eiseres aanwendt ook die was die verweerster hanteerde ;

Dat het onderdeel feitelijke grondslag mist ;

Wat het vierde onderdeel betreft :

Overwegende dat het onderdeel in werkelijkheid niet opkomt tegen de miskennis van de bewijskracht van akten, maar wel tegen de beslissing van de rechter omtrent de auteursrechtelijke bescherming ;

Dat het onderdeel, in zoverre het miskennis aanvoert van de bewijskracht van akten, niet kan worden aangenomen ;

Overwegende voor het overige dat het onderdeel opkomt tegen de feitelijke beoordeling van de appèlrechter, mitsdien inzoverre niet ontvankelijk is ;

OM DIE REDENEN,

Verwerpt de voorziening ;

Veroordeelt eiseres in de kosten.

De kosten begroot op de som van vierentwintigduizend negenhonderd zeventien frank jegens de eisende partij en op de som van zesduizend tweehonderd frank jegens de verwerende partij.

Aldus geoordeeld door het Hof van Cassatie, eerste kamer, te Brussel, door voorzitter Verougstraete, de raadsheren WaÛters, Londers, Dirix, Stassijns, en in openbare terechtzitting van elf mei tweeduizend en een uitgesproken door voorzitter Verougstraete, in aanwezigheid van advocaat-generaal met opdracht Thijs, met bijstand van griffier Van Geem.